

Γράφει ο **Μανώλης Ντούρος**

Μας χωρίζει ένας σχεδόν μήνας από την Κυριακή της 5ης Ιουλίου.

Δεν θα ήταν υπερβολή η ημέρα αυτή, να χαρακτηριστεί **ημέρα σταθμός** στη μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας, αφού το δημοψήφισμα αποτέλεσε, τουλάχιστον μέχρι το πρωί της επόμενης ημέρας, τη λυδία λίθο πάνω στην οποία χαραχτηκε με τον πλέον επιβλητικό τρόπο η λαϊκή αγανάκτηση.

Μια λαϊκή αγανάκτηση που έφτασε στο ζενίθ της έκφρασής της κάτω από την απίστευτη και ξεδιάντροπη παρέμβαση του ξένου παράγοντα, που πάντα επιθυμεί να καθορίζει τις εξελίξεις.

Η απαξίωση της λαϊκής έκφρασης ωστόσο, την επομένη κιόλας ημέρα, από τη συγκυβέρνηση **ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ** και όλα όσα ακολούθησαν μέχρι σήμερα, η έγκριση των προαπαιτούμενων καθώς και η απόλυτη στροφή του **ΣΥΡΙΖΑ** προς το συντηρητισμό, με τη λαίλαπα των νέων αντιλαϊκών μέτρων να βρίσκεται ήδη επί θύραις, έχει προκαλέσει αφόρητη **απογοήτευση** σε πλατιά, λαϊκά στρώματα, που βλέπουν την ελπίδα να χάνεται, τα τελευταία ψήγματα αξιοπρέπειας να εξαϋλώνονται στο βωμό της εξυπηρέτησης των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου, όπως αυτό εκφράζεται μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ).

Εξακολουθούν δυστυχώς στο ΣΥΡΙΖΑ να πιστεύουν σε μια **“ανθρώπινη” Ευρώπη** που μπορεί να εκφραστεί, όπως πιστεύουν ή αφελώς επιχειρούν να μας πείσουν, μέσα από την **ΕΕ**.

Αυτή όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν αποτελεί ένωση με όραμα την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των εργαζομένων, των συμφερόντων των λαών που την απαρτίζουν.

Δεν αποτελεί το αποτέλεσμα μια διεθνούς λαϊκής επανάστασης, δεν είναι προϊόν του εργατικού κινήματος, δεν ήταν από γενεσέως της, ως αρχικά Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, όργανο υπεράσπισης των συμφερόντων των λαών της Ευρώπης.

Είναι μια βαθιά καπιταλιστική ένωση με στόχο όχι απλώς τη διασφάλιση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου, αλλά ταυτόχρονα την ισοπέδωση κάθε λαϊκής κατάκτησης, η οποία και αποσπάστηκε μεταπολεμικά, κάτω από τους μεγάλους εργατικούς αγώνες, ποτισμένους πολλές φορές με το ίδιο το αίμα των εργαζομένων.

Για το φτωχό λαό δεν υπάρχει μέλλον και προκοπή σε αυτή την ΕΕ.

Γι' αυτό και πρέπει η **απογοήτευση** η οποία και κυριεύει όλο και περισσότερο τον αριστερό κόσμο της χώρας, **να μετατραπεί σε αγωνιστικότητα, σε αντίσταση** απέναντι σε όσα επιθυμούν να επιβάλουν, με τη βοήθεια της υποταγμένης δυστυχώς κυβέρνησης, οι ξένοι υπηρέτες του μεγάλου κεφαλαίου.

Η παρουσία της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η στάση της απέναντι στο δημοψήφισμα, γενικότερα η δράση της μέσα στο λαϊκό κίνημα, σηματοδοτεί μια ελπιδοφόρο οδό, μέσα από την οποία μπορεί να δρομολογηθούν σημαντικές προοπτικές για την αντεπίθεση του λαού, η οποία αποτελεί τη μόνη διέξοδο, απέναντι στην απόλυτη υποταγή που τον καλεί η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μαζί με τα πολύτιμα στηρίγματά της, τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, και το ΠΟΤΑΜΙ.

Μια αντεπίθεση που μπορεί να εκφραστεί πολύμορφα, και θα αποτελέσει το ανάχωμα απέναντι στον αντιλαϊκό ορυμαγδό των ημερών που έρχονται.